

Regionieuws Limburg

zo gezien

OVERHEID

We hebben nieuwe burens en dus gaan we met een bloemetje naar de plechtige opening. Het is namelijk een kerk van een christengemeenschap. Ze noemen zich De Brug.

We mogen op de eerste rij zitten en meemaken hoe iedereen enthousiast zingt, onder begeleiding van een orkest met drum, elektrische piano, gitaar en dwarsfluit. De voorganger heeft vernomen dat er een provincieraadslid in de zaal zit. Hij verwelkomt haar en zegt dat de gemeenschap regelmatig bidt voor een goede overheid.

In de Verenigde Staten probeert Obama wetten erdoor te krijgen om financiële crises in de toekomst onmogelijk te maken. Maar de banken geven per parlementsleden 1 miljoen euro uit om hen te ervan overtuigen dat er niets moet veranderen.

We hebben overal moedige politici nodig die zich niet laten verleiden door het geld. Daar kan je inderdaad voor bidden.

Koen Albrechts
secretaris ACW Limburg
www.zogezien.eu

“Laten we ophouden met integreren en ... beginnen met samenleven.”

Zaterdag. Een voorzichtig lentezonnetje boven Hasselt. Prima winkelwandelweer. Een groepje jongeren spreekt lenteshoppende passanten vriendelijk aan op de Grote Markt. Jeugdige blanke velletjes en donkere huidstinten troepen gezellig samen. Onder hen één vrouwelijke hoofddoek, één mannelijke oorbel. Het is de gemengde delegatie van IC (het Internationaal Comité, dat zelforganisaties van allochtone verenigingen groepeerd) en KAJ (Kristelijke Arbeiders Jongeren) die in de bres springt voor schoolgaande en werkende jongeren die het weleens moeilijk hebben.

Voor de gelegenheid wisselden ze elkaars ‘oversized’ witte T-shirts uit. Iets té veel wit in de lens voor de foto. Maar het beeld is overduidelijk. Ze willen geen gezever, geen gepalaver over uiterlijkheden, geen schone schijn. Ze willen gewoon samenleven. En samenwerken. KAJ meets IC. En andersom.

Dirk Bergs (KAJ): “De aanleiding is de Internationale Dag Tegen Racisme en Discriminatie. Mensen negatief beoordelen omwille van hun afkomst in plaats van te kijken naar hun daden en leefomstandigheden, is een vorm van discriminatie. Maar niet de enige. We deden een actie zoals vandaag eerder in Genk in de buurt van een aantal interimkantoren. Hier hoorden we verhalen van jongeren die zich gediscrimineerd wisten.”

Aicha Bouharras (IC): “Uit die verschillende verhalen blijkt dat er nog altijd veel jongeren met allochtone achtergrond gediscrimineerd worden. IC vraagt heus niet naar een overdreven positief ‘pamperbeleid’. Maar racisme ligt vaak

aan de basis om hen te weigeren voor een job.”

Ook **Jo Vande Weyer** herkent mechanismen van uitsluiting: “Onze KAJ-jongeren zijn vaak - gewoon omdat ze nog jong en onervaren zijn - bij de eerste slachtoffers van een crisis. Daarom bundelden wij onze krachten met het IC. We voeren samen actie tegen discriminatie, in ruime zin. We maakten affiches met doodoeners. Huidskleur, leeftijd, geslacht of een hoofddoek zijn redenen die zich ergens bevinden op één lang continuüm. Ook mensen met een tattoo, een weirde haartooi of kledij zitten ergens op die lijn.”

Aicha: “Ook oudere werklozen zijn weleens de dupe, omdat ze zagezegt te duur zijn. Ervaring of zich altijd braaf aanpassen aan de omgeving telt dus blijkaar niet. Licht het dan aan de taalkennis? Je taal bijspijkeren lukt misschien ook nog wel. Met veel extra moeite, want drie talen half goed beheersen is onvoldoende. Je naam veranderen is veel moeilijker. En je afkomst of een uiting van je geloof moeten

verloochen, dat is schrijnend pijnlijk.”

“Opvallend is dat haast iedereen hetzelfde heeft ervaren. Ooit werd hij of zij onrechtvaardig behandeld, louter door het behoren tot een bepaalde groep. Op school, in de jeugdbeweging, in de buurt, op straat. Dat komt door veralgemeningen.”

Jo: “Binnenkort komt KAJ weer naar buiten met de Goede Vrijdagactie. Eigenlijk is dat een verlengstuk van deze actie tegen discriminatie. Wij gaan op vrijdag 2 april weer naar het centrum van Genk, waar verschillende interimkantoren gehuisvest zijn. We viseren niet één bepaald kantoor. En ook niet bepaalde werkgevers. Wij verzamelen verhalen van jongeren. Die doen hun best om een job te vinden om hun dromen waar te maken. Jonge mensen verdienen een eerlijke behandeling en een degelijke opvolging. Deze verhalen bundelen wij, om zo de eisen van de jongeren kenbaar te maken. KAJ en IC zijn positief aanwezig waar mensen onrecht ervaren.”